

SHAKESPEARE I W.: THE SONNETS - SONETY. TORST, PRAHA, 1997.
str. 199

Coby tvůj otrok jsem ti k službám zcela,
přej si hned to, hned ono, máš to mít,
můj čas je tvůj a radost mi jen dělá
čekat, až po mně budeš něco chtít.

[57]

A nezlobím se, že se mi čas vleče,
když z ciferníku oči nespouštím,
necítím hořkost - odpřisáhnu vkleče -,
ač opouštíš mne, což já dobře vím.

4

Ba ani žárlit skoro netroufnu si,
ptát se, kde vězíš, u koho jsi host,
jen jak tvůj otrok, s trochou smutku v srdci,
závidím druhým tvoji společnost.

8

12

Láska je bloud - a větší nad jiné:
ať děláš, co chceš, vše ti promine.